

Sygn. akt I CSK 9/11

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa W. S.

przeciwko B. G.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 sierpnia 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 września 2010 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 16 września 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki W. S. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 lutego 2010 r., którym oddalono powództwo skierowane przeciwko B. G. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

W skardze kasacyjnej pozwanej, skierowanej przeciwko temu wyrokowi, wskazano na naruszenie art. 898 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna może być oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Wyłączono natomiast, na podstawie art. 398³ § 3 k.p.c., możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. W ten sposób zharmonizowano podstawy kasacyjne z charakterem postępowania kasacyjnego i zakresem rozpoznania skargi (zob. art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz określono w sposób jednoznaczny funkcję Sądu Najwyższego, jako sądu prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji RP).

Z art. 398³ k.p.c. wynika zatem, że dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, z wyłączeniem jednak zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, nawet wtedy, gdy naruszenie tych przepisów mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W tej sytuacji skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów i niewskazująca na inne naruszenia prawa jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

Osnowa i uzasadnienie skargi kasacyjnej wniesionej przez powódkę wskazują, że skarga ta została oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących

ustalenia faktów i oceny dowodów. Skarżąca starała się co prawda wskazać, że podstawą kasacyjną jest naruszenie art. 898 § 1 k.c., ale powołanie tego przepisu ma charakter iluzoryczny. Dalszy wywód skargi wskazuje bowiem wyraźnie, że naruszenie to miało według powódki polegać na dokonaniu oceny zachowania pozwanej jako takiego, które nie nosi cech rażącej niewdzięczności „podczas, gdy prawidłowa ocena dowodów” - w tym w szczególności zeznań powódki oraz wskazanych świadków – przy uwzględnieniu zwyczajowych relacji pomiędzy darczyńcą, a obdarowanym panującym w jej środowisku powinna prowadzić do przeciwnej konkluzji. W istocie nie chodzi więc tu o zarzut naruszenia prawa materialnego, ale o kwestionowanie poczynionych przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny przeprowadzonych dowodów. Wniesiona skarga zawiera więc jedynie pozór spełnienia wymagania, o którym mowa w art. 398³ § 1 k.p.c

W tej sytuacji, skoro skarga kasacyjna została oparta na podstawie, której kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje, podlega ona odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).